

452. Ангелино, гиди, малка моме

На попрелка

ТД-138,1,25

$\text{♩} = 116$

Ан- ге- ли- но, ги- ди мал- ка
мо- ме, ма- ма ка- ра ли та, ра- но бу- ди ли та?
Ни ма ка- ра, ба- те, ни ма ра- но бу- ди,
ни- ма ка- ра, ба- те, ни ма ра- но
бу- ди, ах, най ма пра- ща от Ду- нав за во- да,
пък я не знам, ба- те, Ду- нав от- де те- че

– Ангелино, гиди малка моме,
мама кара ли та, рано буди ли та?

– Ни ма кара, бате, ни ма рано буди, (2)
ах, най ма праща от Дунав за вода,

5 пък я не знам, бате, Дунав отде тече,
отде тече, бате, откъде изтича,
откъде изтича и къде се влива!

– Дунав тече, Ангелино, от горди балкани,
ах, че си минава през Будима града,

10 че изтича, Ангелино, из равна долина,
ах, че се влива във Черното море.

Край морето, Ангелино, дърво дафиново,
а на дървото пушки окачени,

под дървото лежи ранен добър юнак
15 с девет люти рани, рани куршумени,
десетата рана със нож прободена –
тя го много боли и ще го умори.

На връх на дървото черна гарваница,
тя грозно грачи и юнаку дума:

20 „Хайди умри, гиди добър юнак,
та да се нахраня с твоите бели меса
и да се напия с твоите пресни кърви!“

Разлюти се ранен добър юнак,
той откачи пушка от дървото

25 и удари черна гарваница,
удари я във клетото сърце.

с. Динево, общ. Маджарово, 12 март 1968 г.
Мария Янкова Христова, род. 1892 г.